

13-10 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος

Χρυσῆς τῆς Παρθένου

(Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ

Μικραγιαννανίτου)

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στίχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Κεῦος χρύσειον, τῆς παρθενίας,
καὶ ἀκήρατος, νύμφη Κυρίου,
ἐχρημάτισας Χρυσῇ καλλιπάρθενε·
τὴν γὰρ ἀγνείαν ἀμέμπτως φυλάτ-
τουσα, ὑπὲρ Χριστοῦ, θεοφρόνως
ἐνήθλησας. Μάρτυς ἔνδοξε, ἰκέ-
τευε τὸν Νυμφίον σου, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἐτερον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φυτόν εὐθαλέστατον, ἐν Ἀλμω-
πία φυέν, ἀθλήσει ἐδόξασας, Παρ-
θενομάρτυς Χρυσῇ, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν. Ὅθεν Μακεδονία, μυ-
στικῶς ἀρδευθεῖσα, ρεῖθροις τῶν
σῶν αἱμάτων, κατὰ χρέος τιμᾷ σε.
Ἀεὶ Χριστὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν
εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νεᾶνις ἐκλεκτή, ἀληθῶς ἀνεδεί-
χθης, καὶ ἠθλησας στερρῶς, δι'
ἀγάπην Κυρίου, Χρυσῇ ἀειμακάρι-
στε, καὶ ἀξίως δεδόξασαι. Ὅθεν
σήμερον, ἡ σὴ πατρίς ἐορτάζει, τὴν
σὴν ἄθλησιν, ἀγαλλομένη καρδιά,
σκιρτῶσα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κυήσασα σαρκί, τὸν Ὑπέρθεον
Λόγον, ρυόμενον ἡμᾶς, τῆς ἀρ-
χαίας κατάρας, Παρθένων ὥφθης
στήριγμα, καὶ Μαρτύρων στεφά-
νωμα· σοῦ ὀπίσω δέ, καὶ ἡ χρυσώ-
νυμος κόρη, ἀπενήνεκται, εἰς τὸν
ναὸν Βασιλέως, Παρθένε ὡς γέ-
γραπται.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσηφ.

Κατεπλάγησαν τὴν σὴν, ὑπομονὴν τὴν καρτεράν, καὶ τὴν ἄτρεπτον ῥοπὴν, καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς Χριστόν, τῶν δυσσεβούντων οἱ δῆμοι Παρθενομάρτυς· ὅθεν ἀπηνῶς, σὲ ἠκίζοντο, πλείσταις ἀπειλαῖς ἐπιθέμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν λωροτομοῦσι σῶμά σου, καὶ μεληδὸν κατατέμνουσι· ὅθεν συνήφθης, τῷ σῷ νυμφίῳ, Χρυσῇ θεόφρον τελεώτερον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μυροθήκη λογική, καὶ πολυτίμητος Ἀγνή, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σχοῦσα τὸ μῦρον τῆς ζωῆς, ἐν τῇ ἀχράντῳ κοιλίᾳ σου ἀπορρήτως. Τούτου τὴν ὁσμήν, τὴν οὐράνιον, δέδεκται σαφῶς, Χρυσῇ ἢ πάνσεμνος, καὶ εἰς ὁσμήν ὡς γέγραπται ἔδραμεν, αὐτοῦ τῆς δόξης δι' αἵματος, καὶ νῦν δρῶσα, τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ὑμνολογεῖ σε Πανύμνητε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μετὰ πολλὰς καὶ χαλεπὰς τιμωρίας, ἐπὶ τοῦ δένδρου τὸ σὸν ἅγιον σῶμα, οἱ δυσσεβεῖς χρυσώνυμε κρεμάσαντες, ἰταμῶς ἐτίτρωσκον, ὥσπερ ἄγριοι καὶ μαχαίραις ἔτεμον, κατὰ μέλη λυσσῶντες. Ὅθεν οἱ πιστοὶ, κηδεύσαντες σεμνῶς, Μεγαλομάρτυς, ἀνυμνοῦν τοὺς ἄθλους σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν Ὑπερούσιον Θεὸν τετοκυῖα, μετὰ σαρκὸς ὑπερφυῶς Παναγία, τὴν τοῦ Ἀδὰμ κατάραν ἐξηφάνι-

σας, καὶ τῷ κόσμῳ ἔβλυσας, εὐλογίαν καὶ χάριν, καὶ χαρὰν οὐράνιον, καὶ πηγὴν εὐφροσύνης· διὸ πιστῶς βοῶμεν σοι· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Λγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Λγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

Υπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι. (δψ)

Σπ'χ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Υπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον: (Ζήτει αὐτὸ τῇ ιζ' Παρασκευῇ τοῦ Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὄντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν Βηθανίᾳ...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ

σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β΄*

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄

Εν ἀσθενείᾳ φύσεως, τὴν τῶν Μαρτύρων ἐζήλωσας στερρότητα,

Χρυσῇ χρυσοπάρθενε· καὶ ποικί-
λως δοκιμασθεῖσα, καὶ διὰ πολλῶν
διελθοῦσα θλίψεων, μαρτυρικῆς
εὐκληρίας ἔτυχες, ἐν τῇ ἄνω βασι-
λείᾳ· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐδόξασας,
ἀληθῶς σε δοξάζει πάνσεμνε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

*Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ὡδὴ α' Ὕμνος πλ. δ'*

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.
(δ')

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παθὼν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη,
τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
σου, Πανάμωμε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προ-
σφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θε-
ομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

*Καὶ τῆς Ἀγίας,
Ὡδὴ α'.*

Ὕμνος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Χαρίτων ὦν ἄβυσσος, Λόγε
Θεοῦ Ὑπερούσιε, τὸν νοῦν μου χα-
ρίτωσον, καὶ λόγον δέομαι, δὸς μοι
Κύριε, ὡς ἂν ἀνευφημήσω, τῆς σῆς
καλλιμάρτυρος, Χρυσῆς τὴν ἄθλη-
σιν.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων κατέπτυσας, τῶν ἐνά-
γων καλλιπάρθενε, δι' ὧν ἐπειρᾶτό
σε, συλᾶν ὁ τύραννος, ἀτενίζουσα,
Χριστῷ ἀπὸ καρδίας, ᾧ πίστει νε-
νύμφευσαι, ὡς ἀδιάφθορος.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Υψώσασα πάνσεμνε, πρὸς τὸν
Θεὸν καὶ Σωτῆρά σου, ψυχῆς σου
τὴν ἔφρουν, οὐδόλως ἔφριξας, τὴν
ἀτίθασον, Ἀγαρηνῶν μανίαν, ἀλλ'
ἔστης ἀσάλευτος, πέτρα τῆς πί-
στεως.

Δόξα...

Σαρκὸς ὠραιότητα, περιφανῶς
διαπρέπουσαν, ἰδόντες οἱ ἄνομοι,
βασκάνῳ ὄμματι, ἐβουλεύσαντο,
χειρώσασθαί σε κόρη, ἀλλ' ἤττη-
νται πάνσεμνε, στεροῶ ἐνστάσει
σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ὡς Μήτηρ πανάχραντος, τοῦ Ποιητοῦ πάσης κτίσεως, καὶ πάντων διάσωσμα, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, σωτηρίας με, ἀξίωσον Παρθέने· τῇ σῇ προστασίᾳ γάρ, σπεύδω ἐκάστοτε.

Τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ γ'

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. *(δ΄ς)*

Σπῆχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθέने, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Σπῆχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθέने, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Σπῆχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπῆχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθέने, σύ μοι βοήθησον, τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'

ᾠχος δ' Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Σπῆχ. **Ἀ**γία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεάνιδα ἰδὼν σὲ σεμνοτάτην, Χρυσῇ ὁ φθορεὺς τῶν ἀγαθῶν, φθόνῳ πολλῷ ἐπῆλθέ σοι, ἀλλὰ τούτου συνέθλασας, τὴν κάραν τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸν Χριστὸν ἐμεγάλυνας.

Σπῆχ. **Ἀ**γία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆρξας ἀδείμαντος θεόφρον, ὁρμῇ τε καὶ βίᾳ ἀναιδεῖ, Χρυσῇ τοῦ κατασχόντος σε, καὶ τούτου ἐξεφαύλισας, τὸ βδελυρὸν ἐγχείρημα, ἀμετατρέπτοις ἐνστάσεσι.

Σπῆχ. **Ἀ**γία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μανία καὶ δόλῳ μαχομένη, ἐχθρῶν δολερῶν Ἀγαρηνῶν, παρθέने χρυσεπώνυμε, ἀντέστης καρτερώτατα, ταῖς τούτων ἐπιθέσεσι, καρτερικῶ σου φρονήματι.

Δόξα...

Οἱ φίλοι σου ἅμα καὶ πλησίον, Χρυσῇ ὡς φησὶν ὁ ψαλμωδός, ἐξ ἔναντι ἔστησαν, σφοδρῶς ἐπιχειροῦντές σοι, ἀλλ' οὐδαμῶς προσέσχηκας, τούτων τοῖς λόγοις καὶ δάκρυσι.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ναμάτων πηγὴ ζωοδωρήτων,
Ἀγνὴ Θεοτόκε Μαριάμ, αὐχμῶσαν
τὴν καρδίαν μου, τοῖς πάθεσι κα-
τάρδευσον, τοῖς ῥείθροις τοῦ ἐλέ-
ους σου, καὶ τῆς πολλῆς συμπα-
θείας σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνδρείως ἀθλήσασα, ὑπὲρ τῆς
δόξης Χριστοῦ, Χρυσὴ παναοίδιμε,
τὰς τῶν τυράννων βουλὰς, εἰς τέ-
λος ἐφάυλισας· ὅθεν τῶν εὐσεβού-
ντων, τὰς ψυχὰς Νεομάρτυς, ἔπλη-
σας εὐφροσύνης, τῇ στερροᾷ σου
ἀθλήσει· διό σου τὴν φωσφόρον,
μνήμην ἐορτάζομεν.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Χριστὸν γαλουχήσασα, τὸν τοῦ
παντὸς Ποιητὴν, τὸν πάντα ἐκτρέ-
φοντα, καὶ συγκρατοῦντα χειρί,
Παρθένε Πανάχραντε, θρέψον με
μετανοίας, οὐρανίαις ἐννοίαις·
σῶσον ἐκ τῆς χειρός με, τῆς βιαίας
τοῦ πλάνου· σοὶ γὰρ τὰ τῆς ἐλπί-
δος μου, Ἀγνὴ ἀνατίθημι.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Χρυσωθείσα Πνεύματι τῷ Πα-
ναγίῳ, τὴν ἀγνείαν ἄφθορον, τὴν
σὴν ἐτήρησας Χριστῷ, καὶ ὑπὲρ
φύσιν ἠγώνισαι, Παρθενομάρτυς
Χρυσὴ ἀξιάγαστε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡθῶν ἀπλότητι σεμνῶν, καὶ
τρόπων καταστάσει, ἀκεραιότητι
ψυχῆς, καὶ ἀνεπιλήπτῳ ἐν πᾶσιν

ἀγωγῇ, λαμπруνομένη εὐσεβῶς,
ὥφθης νεᾶνις εὐπρεπής, καὶ τοῦ
Παμβασιλέως, θυγάτηρ ὄντως
ἐκλεκτή, χρυσώνυμε παρθένε. Τίς
οὖν ὑμνήσει σου ὡς δεῖ, τὸ μέγεθος
τῶν ἄθλων, καὶ τὴν ἀνένδοτον
στοργήν, ἣν ἔσχες πρὸς τὸν Κτί-
στην; μετὰ γὰρ πλείστους αἰκι-
σμούς, καὶ δοκιμὰς ποικίλας ἐκ
τοῦ δένδρου αἰωρηθεῖσα, βαρβα-
ρικῇ θηριωδίᾳ μεληδὸν τὸ παρθε-
νικὸν κατετμήθης σῶμά σου, καὶ
τῷ Χριστῷ τελεώτερον συνήφθης,
Παρθενομάρτυς Χρυσὴ ἀξιάγαστε.

Συναξάριον.

Τῇ ιγ' τοῦ μηνός Οκτωβρίου,
Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κάρ-
που, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ
Ἀγαθονίκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Διοσκόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πα-
τρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ
Διακόνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντιγόνου, διὰ
πυρὸς τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Χρυσῆς
νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν
(†1795).

Ἡ Παρθενομάρτυς αὕτη ἦν ἐκ
τινος χωρίου πάλαι μὲν Σλάτινα,
νῦν δὲ Χρυσὴ καλουμένου, ὄντος
ἐν περιοχῇ τῆς Δυτικῆς Μακεδο-
νίας (Νομός Πέλλας, Ἐπαρχία

Ἀλμωπίας) ἦτις τὸ πάλαι μὲν Μο-
γλενὰ ἐκέκλητο, νῦν δὲ Ἀλμωπία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μελε-
τίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις,
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. ᾠχὸς δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
οτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς

Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'

Σπ'χ. **Ἀ**ינוῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχὸς δ')

Σπ'χ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία
Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ' Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, καὶ νεότητος ὥρα, τὸν παλαμναῖον δράκοντα, καὶ ἀρχέκακον ὄφιν, ὑπερφυῶς ἀθλήσασα, εὐσθενῶς κατέβαλες, καὶ τὸ τῆς νίκης σου στέφος, ἐκομίσω ἐκ Χριστοῦ, ὡς παρθένος

εὐκλεής, Χρυσῇ καὶ Μάρτυς Θεόφρων.

Θεοτοκίον.

Χρυσότευκτον ἀνάκτορον, καὶ χρυσήλατος θρόνος, καὶ θάλαμος ὑπέρλαμπρος, καὶ παστὰς φωτοφόρος, Παρθένε ἐχρημάτισας, ἐν τοῖς κόλποις φέρουσα, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν· ὃν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχ. Ἀἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσαν.

Ἐδωκας τῷ Κτίστη σου, καὶ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου, πολιτείας σεμνότητα, ἀγνείαν ἀμόλυντον, καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἄθλους τοὺς ἁγίους, δι' ἀγαπήσεως θερμῆς, οἷαπερ προῖκα χρυσὴν πολύφερνον· διὸ σε πρὸς οὐράνιον, αὐτὸς κατώκισε θάλαμον, ὡς παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὧ Χρυσῇ παμμακάριστε.

Σπῆχ. Ἀἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐδωκας τὸ σῶμά σου, τὸ ἀπαλὸν καὶ ἀμίαντον, Νεομάρτυς

χρυσώννυμε, πρὸς πείραν κολάσεων, ἔρωτι ἐνθέω, Μάρτυς Ἀθληφόρε, τὴν δὲ ψυχὴν σου ἀληθῶς, ἀνεπιβούλευτον καὶ ἀχειρώτον, καὶ ἄμεμπτον ἐτήρησας, καὶ μετὰ δόξης ἐχώρησας, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἑτεμον τὸ σῶμά σου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἰωρήσαντες, δυσσεβεῖς καὶ παράνομοι, σὺ δὲ τῆς νυμφεύσεως, τῆς ἐπουρανίου, τὴν στολὴν τὴν θείαν, ἐνδυσασμένη ἐν χαρᾷ, πρὸς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ ἀνέδραμες, Χρυσῇ Μάρτυς πολυάθλε, καὶ καθορᾷς ἅπερ βλέπουσι, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ Μαρτύρων ὁ σύλλογος.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Φύσεως νεότητι, καὶ γυναικείῳ ἐν σώματι, ἀνδρικὸν καὶ ἀήττητον, ἀνέλαβες φρόνημα, καὶ κατηγνώσω, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, παλαίσμασιν ἀθλητικοῖς, καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸ μέγα ὄνομα, ἐδόξασας πανένδοξε· διὸ αὐτὸς σὲ ἐδόξασεν, οὐρανίοις χαρίσμασιν, Ἀθληφόρε χρυσώννυμε.

Δόξα... *Ἦχος πλ. α'*

Τῇ χρυσωνύμῳ κλήσει σου, χρύσεια τὰ σὰ πάντα γέγονε, Χρυσῇ καλλιπάρθενε· τῇ γὰρ παρθενικῇ χρυσουργίᾳ, τὸ τῶν ἁθλῶν χρυσοῦν

διάδημα, καλῶς ἀγωνισαμένη, ἀνεδήσω ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀλλ' ὥς τῆς δόξης Χριστοῦ κοινωνός, μετόχους καὶ ἡμᾶς, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας ποιήσον, μαρτυρικῇ παρρησίᾳ σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α'*

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἦχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'.

θείας πίστεως.

Κεῦος χρύσειον, τῆς παρθενίας, καὶ ἀκήρατος, νύμφη Κυρίου, ἐχρημάτισας Χρυσῇ καλλιπάρθενε· τὴν γὰρ ἀγνείαν ἀμέμπτως φυλάττουσα, ὑπὲρ Χριστοῦ, θεοφρόνως ἐνήθλησας. Μάρτυς ἔνδοξε, ἰκέτευε τὸν Νυμφίον σου, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς εορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Σπῆχ. Ἀἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ'

Σπῆχ. **Υ**πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἀπολυτίκια. Ὡχος γ' θείας πίστεως.

Γκεῦος χρύσειον, τῆς παρθενίας, καὶ ἀκήρατος, νύμφη Κυρίου, ἐχρημάτισας Χρυσῇ καλλιπάρθενε· τὴν γὰρ ἀγνείαν ἀμέμπτως φυλάττουσα, ὑπὲρ Χριστοῦ, θεοφρόνως ἐνήθλησας. Μάρτυς ἔνδοξε, ἰκέτευε τὸν Νυμφίον σου, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (**ὁ β' χορὸς**) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον. Ὡχος γ' θείας πίστεως.

Γκεῦος χρύσειον, τῆς παρθενίας, καὶ ἀκήρατος, νύμφη Κυρίου, ἐχρημάτισας Χρυσῇ καλλιπάρθενε· τὴν γὰρ ἀγνείαν ἀμέμπτως φυλάττουσα, ὑπὲρ Χριστοῦ, θεοφρόνως ἐνήθλησας. Μάρτυς ἔνδοξε, ἰκέτευε τὸν Νυμφίον σου, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερον. Ὡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φυτόν εὐθαλέστατον, ἐν Ἀλμωπία φυέν, ἀθλήσει ἐδόξασας, Παρθενομάρτυς Χρυσῇ, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅθεν Μακεδονία, μυστικῶς ἀρδευθεῖσα, ρεῖθροις τῶν σῶν αἱμάτων, κατὰ χρέος τιμᾷ σε. Ἀεὶ Χριστὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ὡχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης

ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ (17-07)

Προκείμενον. Ὦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Δίς).

Σπ'χ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλησμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε

διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ὦχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Σπ'χ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ᾠχος β΄

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἁλληλούϊα, ἁλληλούϊα.

ᾠχος β΄

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροφάντη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.*